

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Emericvs Conf. 4. Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

aulæ frequentiâ ad silvæ solitudinem invitantem, jamque inter aulicas larvas etiam hæresin abjicit. Agnoverunt itaque iterum & amarunt IOANNICIVM suum Superi, cumque invidia illi venenum misceret, fraudem detexerunt. Ille preces veteres frequentavit: *Spes mea Deus Pater, asylon Christus, sanctum Spiritus est.* Certè unica crux & panoplia & panchrestum IOANNICIO fuit. Hâc ille cum gregem suum circumscripsit ad preces abiturus, nihil unquam ex illo desiderabat; hâc morbos pellebat, serpentes exarmabat, rumpebat vincula, medios hostium cuneos penetrabat, ipsos malos dæmones fugabat. Ipse tamen fugere non erubuit, cum in impuras cogitationes pugnandum fuit. Quin, cum è virgine sacrâ has procripsisset, sed iisdem se obsessum animadverteret, ita ab his abhorruit; ut non dubitaret rectâ ad draconem tendere, prædamque se illi (si Numini placuisset) devorandam objicere. Et profectò, si sapit juvenis, non ita ad flammantes draconis oculos, non fibilos iratos, & dentatos ricetus, uti ad aspectus Veneris molles, ad verba mellea & arridentis oscula exhorrescet. *Ex Metaphr.*

Luxuriam mortem anima ille evadere poterit, qui ipsius occasiones fugit, principis tentationis resistit, carnis desideria frangit, corporis abhorret otium, corporis resolutionem recogitat, & præcipue cordis humilitatem possidere conatur. S. Laurent. Iustin. lib. 1. de Spirit. interitu animæ.

S. EMERICVS CONF. 4. Novembris.

Pater EMERICO D. Stephanus fuit Vngariæ rex. Matrem in terris Giselam, D. Henrici Imperatoris sororem, in cœlis MARIAM salutavit.

cui natum unicè semper pater commendaverat. A tantis parentibus minimè degener EMERICVS, non dies modò, sed quas iuventus somno aut voluptatibus, hoc est, somniis, dare amat noctes precibus pius vigil transcripsit, non priùs ab aurore deprehensus, quàm omnia Vatis Iessai carmina decurrisset, & post singula intercalare osculum terræ fixisset. Oculos habuit tam puros, ut ipse animorum occulta sensa perspiceret. Nam iustus à parente salutem ferre viris DIO devotis, oscula quidem in omnes amicissima dispensavit, aliis tamen plura atque aliis tulit, non neminem etiam septies dissuaviatus. Causam deinde rogatus, oscula sua meritis singulorum respondere affirmavit, quàm plurima tulisset, eum virginem ad id ætatis annum gestare, mille etiam osculis dignum. Ipse cum vocem audisset cælo allapsam, nihil præ virginitate Superis arridere, quàm mox DEO DEIQUE MATRI florem suum dicavit. Nec sponsam priùs admisit, quàm suam & ipsa cælo despondisset. Et placuerat hi Numini, ut abstinere jam non potuerit manum, sed ex his EMERICVM beatâ morte decerpum in sua rosaria transtulerit. Eò enim ferri Eusebius Episcopus vidit. Inde tu quisquis adhuc cum vento, cum æstu, cum hieme luctaris flos virgo. Marcescis, si te cælum non carpit, & marcescentem manu scilicet VIRGO abjicit. Ex Surio.

Duo sunt amores, mundi, & Dei: si mundi amor in te habitat, non est, quâ intret amor Dei, recedat amor Mundi, & habitat Dei; melior accipiat locum. amabas mundum? noli amare mundum; cum exhauris cor amore terreno, hauries divinum, S. August. Tract. 2. in Epist. S. Ioan.

SS. GA.